

1. oktober 2007

Märtha Louise

Tabloidpressen finner stadig nye åpninger for å "følge opp" prinsesse Märtha Louises næringsvirksomhet. Til inntekt for avisene, og til plage for prinsessen. Da rabalderet om kursvirksomheten, osv begynte, hørtes noen stemmer for at man kanskje burde se på de prinsipielle sider ved saken. Men de ble ikke tatt på alvor.

Vi står overfor et tilfelle av institusjonell uryddighet. På den ene siden er Märtha Louise stadig arveberettiget til tronen, nå som nummer fire i rekken etter kronprinsen og hans barn. På den annen siden har hun gitt klart uttrykk for at hun selv ønsker å leve et vanligst mulig "borgerlig" liv, og herunder livnære seg økonomisk sammen med sin mann. Hun mottar således ikke apanasje.

Man kan diskutere hvor reelle utsiktene er for at hun skulle bli landets regjerende dronning. Men hvis hun (og Stortinget) ønsker å holde åpent for den muligheten, vil det konsekvente være å gi henne en rimelig apanasje som motytelse for en livsstil passende for en tronarving. Den burde i så fall utelukke personlige engasjementer i næringsvirksomhet.

Dersom Märtha Louise derimot holder på sitt valg slik det er kommet til uttrykk, burde hun tillates å tre ut av arvefølgen. Hun ville dermed stå sterkere i et krav om personlig frihet, også næringsmessig. *🔪*